

Frederiksberg den 5. december 2011

Advokat og Mediator Pia Deleuran
og
Cand.med. Bente Holm Nielsen
Som del af Netværket Barnets Tarv Nu

Til Familiestyrelsen
Kristineberg 6
2100 København Ø.

Svar fra Barnets Tarv Nu i anledning af høring over Familiestyrelsens rapport om evalueringen af forældreansvarsloven.

Ved skrivelse af 10. november indkaldtes der høringssvar.

Problemerne i forhold til evalueringen er mange, og nedenfor er nævnt nogle af dem i ikke-prioriteret rækkefølge:

1. Det fremgår ikke tydeligt af evalueringsmaterialet, at konsekvenserne af lovgivningen er, at der udøves direkte og indirekte tvang overfor borgere, der har problemer med at samarbejde om barnet.
2. Det er ikke illustreret, hvorledes en utydelighed i afgrænsningen mellem det pædagogiske aftalespor og det tvangsmæssige afgørelsesspor får konsekvenser. Utydeligheden er såvel på det organisatoriske plan som på det materielle plan. Aftalesporets mange forlig ser tilforladeligt ud i statistikken, men mange sager forliges uden, at der er reel enighed mellem parterne. Efter statsforvaltningens vejledning opgiver en del parter at kæmpe videre for at etablere ro og tryghed for børnene, da lovens regler lægger mere vægt på begge forældres kontakt til børnene.
3. Følgen af, at direktøren for Familiestyrelsen er resultatlønnet, og at medarbejderne i såvel statsforvaltningerne som Familiestyrelsen arbejder under lean-principper, hvor der er afsat afmålt tid og grænser for sagsbehandlingsformerne, er ikke medtaget.
4. Der mangler beskrivelse af de konsekvenser, det får, at babyer og helt små børn - via forældreansvarsloven og retsplejelovens bestemmelser - kan tvinges i samvær, og hvilken betydning dette får for mødre, når de procesbelastes fra barnets fødsel. Det er ganske nyt, at helt små børn kan udleveres til samvær via tvang, og hvorledes dette kan ske, når barnets bedste skal varetages, uddybes ikke. Psykologforeningen har tidligere udtalt at afhentning af børn på tvangsmæssig vis kan være traumatiserende. Det samme udtalte de to børnerespræsentanter i forbindelse med udvalgsarbejdet i 2006.

5. Fogedforretninger med henblik på tvangsmæssig afhentning af børn til samvær er ikke problematiseret. Antallet af sager, hvori der har været gennemført udkørende fogedforretning, er ikke opgjort. Der gives således heller ikke mulighed for at få kendskab til, det antal sager, der er gennemført henholdsvis med og uden varsel.
6. Der er ikke redegjort for, hvorfor det politiske ønske om fremskaffelse af statistisk materiale fra lovens ikrafttræden, ikke blev gennemført. Finansieringen fremgår af vedlagte notat af 9. januar 2007 for Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender.
7. Retorikken, der anvendes omkring de problemer, som opstår i højkonfliktfyldte sager er ikke dækkende. Der tegnes hovedsageligt et billede af parterne i sagerne som socialt belastede klienter. Dette billede er der ikke ført bevis for i evalueringsmaterialet, og det er ikke et billede som fagnetværket kan genkende. I fagnetværket ses højkonfliktfyldte sager i alle samfundsgrupper. Dog kontaktes vi typisk af højtuddannede og velstillede parter, der har store problemer som følge af lovgivningen. Vores indtryk er, at mindre velstillede og mindre artikulerede parter må opgive at kæmpe for beskyttelse af børnene i de højkonfliktfyldte sager. Dette da lovgivningen kræver at bevisbyrden løftes, hvilket er vanskeligt og omkostningstungt. Familiestyrelsen må således fremkomme med valideret materiale, der underbygger de fremførte insinuationer og påstande i evalueringsmaterialet.
8. Det fremlagte statistiske materiale fra Familiestyrelsen er ikke umiddelbart forståeligt. Materialet problematiseres i temahæfte 3, bilag 14 og 15, siderne 205 – 207.
9. Det er ikke beskrevet, hvorledes de økonomiske beregninger, gennemført inden lovens ikrafttræden, har været overholdt eller overskredet. Fra fagnetværkets side er der en antagelse om, at der er en mangedobling af udgifterne til sagernes behandling som ikke er kommet frem i evalueringen.
10. Den del af befolkningen, der ikke selv kan betale for advokatbistand, er afskåret fra uvildig, juridisk partsrådgivning i den tid, sagen behandles i statsforvaltningen. Det problematiseres ikke, at den administrative myndighed skal vejlede begge parter i sagen. Da myndigheden er underlagt et forligspres, jf. direktørkontrakten og jf. lovgivningens intentioner, bliver der tvangsmæssige elementer i borgernes kontakt med myndighederne. Denne dynamik burde ikke have været forbigået.
11. Det hævdes i evalueringen, at børnenes inddragelse i sagerne er en succes. I bilag 1 på siderne 56 - 58 i evalueringsmaterialet kan det dog læses, at der er problemer i relation til konkret inddragelse af børnene. Dette er i overensstemmelse udvalget bag betænkning 1475 Barnets perspektiv, der fremførte, at der var behov for større kompetencekrav til fremtidens børnesagkyndige. Dette krav ses ikke imødekommet og uddybet. De børnesagkyndige synes ikke længere uvildige, da de ofte er i et ansættelsesforhold til statsforvaltningen eller har en betydelig del af deres indtægt via arbejde for statsforvaltningerne/retterne. Det virker som om det er en fast lille gruppe af børnesagkyndige, der anvendes i sagerne. Der er stor lukkethed om, hvem der anvendes som sagkyndige og hvori deres specifikke kvalifikationer består. Se temahæfte 3 faktaboks, "Det må vi ikke få at vide", s. 75. Hertil kommer, at det ikke problematiseres, at børn oftest er meget loyale over for forældrene, og at børn kan være bekymrede for, hvad de udtaler, fordi det kan gå videre til forældrene. Da børn udtaler sig på

baggrund af en børnehorisont, har de ikke mulighed for at kende til rækkevidden af deres udtalelser. Denne centrale dimension ses ikke behandlet i evalueringsmaterialet.

12. Der er problemer med klagegangene i forhold til de børnesagkyndige. Det er uklart, hvortil der kan klages over socialrådgivere og psykiatere. De klager, som indbringes for Psykolognævnet, og som ender med, at en psykolog får påtale eller alvorlig påtale, synes ikke at få konsekvenser. Sagerne med fejlagtige oplysninger eller konklusioner ses ikke at skulle gå om. Disse forhold problematiseres ikke af Familiestyrelsen. Sagerne kan således risikere at blive afgjort på et ukorrekt grundlag, jf. temahæfte 3.
13. Det gøres ikke klart i evalueringsmaterialet, hvilket stort samfundsmæssigt eksperiment, loven lukker op for, dette i og med den politiske aftale, hvori der vedtages, at "der skal gøres op med den hidtidige praksis på området". Familiestyrelsen ses ikke at omtale de alvorlige skadevirkninger denne omlægning har fået for en del berørte – særlig kvinder, der typisk er primære omsorgspersoner.
14. I sagsbehandlingen er der ikke tilstræbt åbenhed og transparens, som det er påkrævet i et retssamfund. Tværtimod har borgerne ikke mulighed for at få indsigt i, hvorledes de børnesagkyndige skaber materialet, som lægges til grund i de børnesagkyndige undersøgelser, eller når børnesamtalerne gennemføres. Dette adskiller sig afgørende fra sagsbehandling i andre civile sager.
15. Der eksperimenteres i vid udstrækning med børn, således som forældreansvarsloven og retsplejelovens regler er opbygget. Dette bekræfter psykolog Kuno Sørensen, Red Barnet i et interview, hvori han oplyser, at de børnesagkyndige vil føre et barn sammen med en forælder, der har overgrebet barnet eller barnets nære omsorgsperson. Formålet med dette er at se, om barnet bliver bange eller rædselsslagen nok til at bremse samværet. Øvelsen kan gennemføres flere gange, og der skrives ikke noget i evalueringen om, hvad sådanne eksperimenter betyder for barnets trivsel, og hvorledes de påvirker og procesbelaster den primære omsorgsgiver.
16. Den sociale fars rettigheder som vidne, og som involveret i de berørte børns liv, findes ikke, og blod-båndstankegangen i relation til den genetiske far problematiseres ikke.
17. Det problematiseres heller ikke, at parterne i statsforvaltningerne ikke taler under strafansvar, og at der ikke er knyttet domstolssikrede garantier til afgørelserne. Fagnetværket indbragte en lang række eksempler for Folketingets Ombudsmand i 2010 jf. temahæfte 2, og Ombudsmanden udtalte, at fejlene i afgørelserne mere måtte forstås på baggrund af de mange omlægninger på området, og de knappe ressourcer, end som retsvildfarelser. Det synes ikke, som om Ombudsmanden har blik for betydningen af de myter, der findes i familiesagerne. Ej heller statsforvaltningerne, Familiestyrelsen eller retterne har det. Derfor henvises til eksperten, advokat Barry Goldsteins omfattende arbejde med dette felt, jf. temahæfte 3, s. 47, samt vedlagt oplistning.
18. Allerede i slutningen af 90'erne påpegede organisationen Børns Vilkår, at der var problemer med øget samvær mellem børn og fædre. Den samme konklusion nåede seniorforsker Mai Heide-Ottosen frem til i sin SFI-undersøgelse i 2004. Disse fund forbigås uberettiget, og tvivlen om samværets berettigelse kommer ikke børnene til gode.

19. Det fokuseres ikke på, at børn har krav på tryghed, beskyttelse og omsorg i henhold til Børnekonventionen og i henhold til forældreansvarslovens §§ 2 og 4. Det kriterium, der anvendes som barnets bedste i forældreansvarslovens øvrige bestemmelser, og i de tilhørende vejledninger, sætter dette begreb lig med barnets tilknytning til begge biologiske forældre. Dette går igennem loven og vejledningerne på en ikke særlig tydelig, men helt konsekvent måde. Hermed kommer ligestillingsperspektivet ind. Politikere har åbent erkendt, at lovens sigte var og er ligestilling mellem kønnene i forhold til børn. Alligevel blev loven ikke kønsmainstreamet, uvist af hvilken grund. Dette forbigås i tavshed i evalueringen. Viden om kønnede forhold omkring reproduktion, vold og grænseoverskridende adfærd i øvrigt, er fraværende, jf. temahæfternes kritik.

20. Der er ikke fremlagt dækkende økonomiske beregninger over, hvilke udgifter der har været i anledning af implementeringen af forældreansvarsloven. Dette burde have fremgået af evalueringen, ligesom de budgetterede udgifter, jf. notat fra Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender af 9. januar 2007

Der bør således gennemføres en omfattende og uvildig kortlægning, som de tre temahæfter viser, der er behov for, med henblik på en helt grundlæggende ændring af forældreansvarsloven.

Det skal endelig nævnes, at god skik = best practise omkring evalueringer tilsiger, at personer eller institutioner, der er berørte af evalueringsresultatet, ikke kan siges at være uvildige, neutrale og balancerede. Dermed må det betragtes som yderst uhensigtsmæssigt og bekymrende, at Familiestyrelsen har gennemført såvel den overordnede planlægning, som det overordnede design af evalueringen. Familiestyrelsen, der har været dybt involveret i lovens implementering, og som er positiv og ukritisk overfor problemerne, har ikke taget fat i de helt åbenbare uhensigtsmæssigheder, der følger af lovens ligestillingsfokus, og det manglende blik for barnet og de primære omsorgsgivere.

På Sundhedsstyrelsens hjemmeside findes der et eksempel på evalueringsvejledning, der kan give form og stringens i et evalueringsdesign:

<http://www.sst.dk/Planlaegning%20og%20kvalitet/Medicinsk%20Teknologivurdering%20MTV/Mi ni-MTV%20til%20sygehusvaesenet.aspx> . En sådan ramme ses ikke anvendt.

I nærværende evaluering ses ikke inddraget litteratur, tværfaglighed, viden om reproduktion, køn, vold og andre centrale emner. Mange af konklusionerne er ikke underbygget fagligt og vil ikke kunne valideres. Fagnetværket Barnets Tarv Nu stiller sig således yderst kritisk i forhold til evalueringen af lovens virkninger, og som det er fremgået ovenfor, finder fagnetværket ikke, at de centrale og alvorlige problemer kommer frem i materialet.

Endelig skal det nævnes, at der i høringsindkaldelsen af 10. november 2011 blev fastsat frist for besvarelsen til dags dato. Der var med indkaldelsen vedlagt 700 siders materiale. En så kort frist for besvarelse i forhold til et så omfattende materiale om et yderst væsentligt tema - samfundets familiedannelse - er helt urimelige arbejdsvilkår.

Med venlig hilsen

Pia Deleuran og Bente Holm Nielsen

Bilag:

- Temahæfterne 1 – 3 Forældreansvarsloven - Hvad blev der af barnets tarv? Indeholdende faglige artikler og aktuelle beretninger fra berørte af forældreansvarsloven. Udkommet på DJØF's forlag 2008, 2010 og 2011.
- Resultatlønskontrakter for direktør Dorrit Sylvest Nielsen, Familiestyrelsen.
- Notat af 9. januar 2007 fra Ministeriet for Familie- og forbrugeranliggender.
- Myter i familiesager, hvori der er vold og anden form for overgreb, af advokat Barry Goldstein, omhandlende behandlingen af familiesager og den dynamik sagerne indeholder. Barry Goldstein skriver følgende til netværket i en mail af 8. marts 2011:

One of the most painful, but gratifying responses we have received since it was announced our book would be published has been all the contacts we have received from other countries. I hadn't fully understood that the same mistakes and problems we see in the U.S. and Canada are common in many parts of the world even when the legal systems are significantly different. When domestic violence first became a public issue, we did not have any research and I believe the court systems developed practices based on common assumptions which proved wrong and never developed the habit of looking towards current scientific research to better understand and respond to domestic violence custody cases. I am saddened that the frequent extreme and unjustified decisions have led to an ever increasing belief that the mistakes are caused by corruption. I believe most of the mistakes are based on myths, stereotypes, biases and the use of outdated and discredited practices. Ironically when court professionals react defensively and seek to deny their errors they are reinforcing the belief that the problem is corruption. I think the problem is exacerbated by a cottage industry that has developed of professionals who figured out it is the abusers who have the money so the best way to make a good living is to practice approaches that support abusers. We often see courts treat evaluators and other professionals biased towards abusers as if they were neutral professionals because they don't understand the dynamic. For this reason I am particularly glad to hear you are part of a group of professionals working on the problem.

Frederiksberg 12. marts 2012

Til Familieretsafdelingen i Ankestyrelsen
Familiestyrelsen@famstyr.dk

HØRINGSSVAR

fra advokat og mediator Pia Deleuran
og cand. med. Bente Holm Nielsen
– del af fagnetværket Barnets Tarv Nu
i anledning af Ankestyrelsens familieretsafdelings skrivelse af 16. februar 2012 og supplerende
høringsskrivelse af 6. marts 2012.

Nedenfor er beskrevet en række af de centrale bekymringer, vi har i forhold til lovforslaget.

Det er os ikke muligt at gå til bunds i alle de enkeltheder, og de problemer lovforslaget rummer.

Den meget korte høringsfrist har ikke givet mulighed for dette, og de enkelte bestemmelsers sammenhæng er bundet op på en ideologi og nogle idealer, som ikke kan anerkendes.

Som bekendt blev der afholdt høring over Familiestyrelsens rapport om evaluering af
forældreansvarsloven. Der blev fra undertegnede indgivet et høringssvar den 5. december 2011.

Indholdet i dette høringssvar ønskes inddraget som moment i denne høring, da lovforslaget ikke vil ændre
væsentligt på de forhold, der er kritiseret. Det påpeges, at det i lovforslaget ikke tydeligt fremgår, hvorledes
de respektive bidrag fra høringsparterne er anvendt.

Et fortsat eksperiment med familiedannelsen i DK

Lovforslaget er efter vores opfattelse en videreførelse af det familiemæssige eksperiment, der blev igangsat
ved vedtagelsen af Forældreansvarsloven i 2007. Det voldsomme tvangselement i loven, der anvendes over
for forældrene, for de facto at få fædrene på banen, er ikke en måde at håndtere konfliktende parter på.
Dette opretholdes i lovforslaget for at kunne gennemføre visionen om, at forældrene skal påtage sig et
fælles ansvar for barnet selv om de ikke lever sammen og selv om de er i konflikt. At bevæggrundene for
tvangen – og omfanget heraf – ikke italesættes i den politiske aftale, således at befolkningen er vidende
om, hvad der er på spil, er skræmmende.

Hertil kommer, at lovforslaget ikke er baseret på foreliggende tværvideenskabelig viden og ikke inddrager
erfaringer fra udlandet, hvor samme tankesæt har været anvendt, men nu forlades på grund af de alvorlige
erfaringer, man har gjort sig.

Virkningerne af lovforslaget sammenholdt med de konsekvenser, der allerede er set som følge af 2007-
loven, kan derfor kun frygtes.

Signallovgivning baseret på idealer omkring familiedannelsen i DK

Det beklages dybt, at lovforslaget fortsat er en signallovgivning, der bringer familiedannelsen i Danmark på en fejkurs. Hertil kommer, at lovforslaget ikke på rimelig vis vil gøre den konkrete konfliktløsning i sagerne optimal. Dette forhindres, da lovforslaget fortsat baseres på en idealforestilling. Dette er et gennemgående tema i såvel den politiske aftale som i lovforslaget. Det fælles ansvar understreges vedholdende og den bevisbyrde, der skal løftes for de forældre, der ikke kan samarbejde som følge af uoverensstemmelse, er fortsat særdeles vanskelig.

Der er ikke foretaget en kønsmainstreaming af lovforslaget, hvilket der heller ikke var af den nuværende lovgivning på området. Der er som følge heraf indgivet klage til Ligebehandlingsnævnet jf. vedlagte bilag. En manglende kønsmainstreaming er efter vores opfattelse lovstridig jf. Ligestillingslovens § 4.

Der tages fortsat i lovforslaget udgangspunkt i en blodsbandstankegang, der er middelalderlig og binder barnet sammen med de to genetiske forældre, trods uenighed mellem forældrene. Dette sætter barnet i en klemme, der kan være nedbrydende for barnet på både kort og lang sigt. Se denne problemstilling beskrevet i bilag, der udgør kapitel 8 fra antologien af Ruth Nielsen og Christina Tvarnø (red.) *Scandinavian Women's Law in the 21 st. Century, 2012*. Heri beskrives, hvorledes moderskabet er beskyttelsesværdigt på en helt særlig måde, således at befolkningen kan reproducere, og børn og mødre kan få det bedste udgangspunkt for, at den nye borger kommer i god vækst og udvikling til gavn for samfundet.

Barnets bedste

Begrebet "barnets bedste" har siden 2007 været defineret som barnets ret til to forældre, og således ikke barnets ret til ro, tryghed og omsorg. Dette skader barnet og gør, at Danmark er på kant med FN's Børnekonvention.

Der sondres ikke i lovforslaget mellem børns forskellige udviklingstrin og deraf følgende forskellige behov.

Problemerne med loven og administrationen af samme, der ikke ændres med det foreliggende lovforslag, kan der læses om i de tre temahæfter "Forældreansvarsloven – hvad blev der af barnets tarv?", DJØF's Forlag.

Det understreges, at tvangsudlevering af børn til samvær via fogedretten vil kunne traumatisere børnene, og således ikke kan være til barnets bedste.

Mange retssikkerhedsmæssige problemer

Der henvises til artikel i Advokaten 01/12.

Den manglende gennemsigtighed i forbindelse med familiesagernes behandling ses ligeledes som en krænkelse af retssikkerheden.

Der er massive problemer i forhold til anvendelsen af børnesagkyndige og børnesagkyndige undersøgelser, da disse undersøgelser ikke baserer sig på en videnskab, der kan valideres. Det antal klager, der er indgivet til Psykolognævnet og som har medført en kritik af psykologen er ikke problematiseret. Tværtimod ønskes der øget anvendelse af børnesagkyndige uden mulighed for at afhjæmle disse og uden at have mulighed for at følge tilvejebringelsen af rapporter og samtaler med fx. børn.

Screening – en sådan foretages ikke for vold og overgreb.

Følgende bilag afleveres til Familieretsafdelingen i tilknytning til høringssvaret

1. Artiklen fra Kvinderetsantologien af Ruth Nielsen og Christina Tvarnø (red.) Scandinavian Women's Law in the 21 st. Century, 2012 – kap. 8 om Verdenserklæringen og moderskabet af advokat og mediator Pia Deleuran og cand. med Bente Holm Nielsen
2. Klagen til Ligebehandlingsnævnet af 30.1.2012 fra advokat og mediator Pia Deleuran og cand. med. Bente Holm Nielsen
3. Artiklen i Advokaten 01/12 om retssikkerhedsmæssige problemer i relation til samværssager
4. De tre temahæfter "Forældreansvarsloven – hvad blev der af barnets tarv?" – DJØF's Forlag 2008, 2010 og 2011.
5. Svar af 5.12.2011 fra advokat og mediator Pia Deleuran og cand. med. Bente Holm Nielsen i fagnetværket Barnets Tarv Nu i anledning af høringen over Familiestyrelsens rapport om evaluering af forældreansvarsloven.
6. Kronik fra Politiken af 4.8.2008 "En skandale med konsekvenser for børnene" af Pia Deleuran

Med venlig hilsen
Pia Deleuran og Bente Holm Nielsen

Frederiksberg den 30.1. 2012

Ligebehandlingsnævnet

Amaliegade 25

Postboks 9080

1022 København K

Vedr. Klage over manglende kønsmainstreaming af forældreansvarsloven – vedtaget i 2007 af et enigt Folketing.

Da en af Ligebehandlingsnævnets opgaver er at vurdere forskelsbehandling uden for arbejdsmarkedet på grund af køn, fremsendes hermed klage over manglende kønsmainstreaming af forældreansvarsloven undervejs i det lovforberedende arbejde i 2005-2007.

For det første klages der over daværende minister for familie- og forbrugeranliggender, Lars Barfoed, fordi der i forbindelse med nedsættelse af udvalget, der i 2006 afgav betænkning nr. 1475, "Barnets Perspektiv", ikke blev udarbejdet et kommissorium, der foreskrev, at ligestillingsforhold skulle vurderes, så den eksperimenterende lovgivning kunne konsekvensvurderes.

For det andet klages der dels over daværende minister for familie- og forbrugeranliggender, Carina Christensen og dels over Folketingets Retsudvalg v/ Peter Skaarup, fordi der ikke forud for vedtagelse af L 133 i folketingsåret 2006-07 blev foretaget en egentlig kønsmainstreaming.

Der vedlægges kopi af kapitel 8 fra nyudkommen antologi fra Djøfs forlag, 2012: Scandinavian Women's Law in the 21 st century. Kapitlets titel er The Woman's Share in the Reproductive Chain. Kapitlet anvender forældreansvarsloven som eksempel på, hvorledes kønsblindhed - kønsneutralitet - i en lovgivning kan få alvorlige konsekvenser. En dansk udgave af artiklen er in press.

Klagerne ønsker at få Ligebehandlingsnævnets vurdering af om fremgangsmåden, der anvendtes, er lovmedholdelig. Hvis det endvidere er muligt for Ligebehandlingsnævnet at få undersøgt af hvilke grunde, kønsmainstreaming ikke blev gennemført i det lov forberedende arbejde i perioden 2005 og frem til lovens vedtagelse, er det ønskeligt.

Sagen ønskes hastebehandlet, da revisionsarbejdet af loven pågår på nuværende tidspunkt. Evalueringsprocessen er fulgt tæt, og der er ikke forlydender om, at revisionsbestræbelserne omfatter kønsmainstreamingsinitiativer.

Til orientering skal det oplyses, at pressen dags dato er blevet orienteret om nærværende klagesag jf. vedlagt pressemeddelelse til Ritzaus Bureau.

Med venlig hilsen

Advokat og mediator
Pia Deleuran, cand. jur & art.
Peter Bangs Vej 59
2000 Frederiksberg – mobil tlf. 30 24 68 03

Cand. med.
Bente Holm Nielsen
Stadilvej 13
2720 Vanløse

Bilag:

- Nielsen, Ruth og Tvarnø, Christina (Eds.) Scandinavian Women's Law in the 21 st. century, 2012 - kapitel 8 forfattet af klagerne
- Pressemeddelelse af 30.1.2012 til Ritzaus Bureau



Advokat Pia Deleuran
Peter Bangs Vej 59
2000 Frederiksberg

Vedrørende klage til Ligebehandlingsnævnet over - foældreansvarsloven

26. marts 2012

J.nr. 7100301-12

Din klage over manglende kønsmainstreaming af foældreansvarsloven har været forelagt Social- og Integrationsministeriet/ Familiestyrelsen, der har svaret, som det fremgår af vedlagte kopi af brev af 8. marts 2012.

Ankestyrelsen
Sekretariatet for
Ligebehandlingsnævnet

Sekretariatet skal anmode om dine bemærkninger hertil **senest den 13. april 2012.**

Amallegade 25
Postboks 9080
1022 København K

Venlig hilsen

Susanne Fischer

Tel +45 3341 1200
Fax +45 3341 1400
ast@ast.dk
www.ast.dk

EAN-nr:
57 98 000 35 48 21

Åbningstid:
man-fre kl. 9.00-15.00



Ligebehandlingsnævnet
Amaliegade 25
Postboks 9080
1022 København K

28
ANKESTYRELSEN

09 MAR. 2012

12/ 7100301 /
18UF

J-nr.: 2012-7301-00045

Sagsbehandler: Stine Krone Christensen

Dato: 8. marts 2012

Ligebehandlingsnævnet har bedt Social- og Integrationsministeriet om en udtalelse i anledning af en klage fra advokat Pia Deleuran og læge Bente Holm Nielsen over manglende kønsmainstreaming af forældreansvarsloven undervejs i det lovforberedende arbejde i 2005-2007. Da Ankestyrelsens Familierechtsafdeling (tidligere Familiestyrelsen) løser opgaver på det familieretlige område for Social- og Integrationsministeriet, er vi blevet bedt om at besvare henvendelsen.

Advokat Pia Deleuran og læge Bente Holm Nielsen klager over, at der i forbindelse med nedsættelsen af udvalget, der i 2006 afgav betænkning nr. 1475 om barnets perspektiv, ikke blev udarbejdet et kommissorium, der foreskrev, at ligestillingsforhold skulle vurderes, så lovgivningen kunne konsekvensvurderes.

Videre klages der over, at der ikke forud for vedtagelsen af forældreansvarsloven blev foretaget en egentlig kønsmainstreaming.

Ankestyrelsen kan oplyse, at forældreansvarsloven (lov nr. 499 af 6. juni 2007), som trådte i kraft den 1. oktober 2007, bl.a. bygger på betænkning nr. 1475/2006 om Barnets perspektiv, som blev afgivet af Udvalget om Forældremyndighed og Samvær. Kommissoriet for udvalgets arbejde er vedlagt som bilag 1.

Der blev i forslaget til forældreansvarsloven (lovforslag nr. L 133 til forældreansvarslov, folketingsåret 2006-07) foretaget en ligestillingsvurdering. Det fremgår således af afsnit 10 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at:

"10. Ligestillingsvurdering

Forslaget til forældreansvarslov har til hensigt at gøre reglerne på forældremyndigheds- og samværsområdet mere tidssvarende, så de passer på familiernes struktur i samfundet. Lovforslaget skal således være med til at sikre, at forældre i

højere grad ligestilles i forbindelse med sager om forældremyndighed og samvær.

Samtidig er titlen på loven med til at understrege et af lovens hovedprincipper, nemlig at et barn har ret til to forældre. Dette grundlæggende princip indebærer, at forældrene – uanset de ikke lever sammen længere – skal tage ansvar for barnet, dels ved at drage omsorg for barnet, og dels ved at samarbejde omkring væsentlige beslutninger om barnet. Det er også begge forældres ansvar, at der er samvær med den forælder, som barnet ikke bor hos. Det er således lovens hensigt, at der skabes størst mulig ligestilling mellem forældrene i deres ansvar for barnet, uanset hvor barnet har bopæl.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender skal endvidere bemærke, at lovforslagets bestemmelser vil indebære, at ægtefæller og samlevende lettere vil være i stand til at opretholde den fælles forældremyndighed i forbindelse med en samlivsophævelse. Dette sker ved, at der foreslås indført en bestemmelse om, at den fælles forældremyndighed alene kan ophæves ved domstolene, hvis der foreligger tungtvejende grunde herfor. Den fælles forældremyndighed vil således være med til at fremme ligestillingen, idet flere fædre end i dag vil få del i forældremyndigheden.

Der kan i øvrigt henvises til afsnit 8.3.2. i betænkning om Barnets perspektiv nr. 1475/2006 om de statistiske forhold vedrørende tildeling af forældremyndighed ved domstolene.

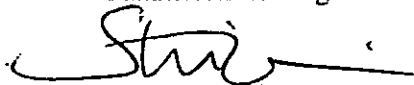
I relation til forældrenes samvær med barnet foreslås en ordning, således at forældrene hver især deltager i transporten af barnet og samtidig afholder egne udgifter hertil. Dette medfører en mere ligelig fordeling af ansvaret og udgifterne i forbindelse med, at barnet skal opretholde forbindelsen til den af forældrene, det ikke bor hos.”

Ankestyrelsen kan henholde sig hertil.

Med venlig hilsen

Ankestyrelsen

Familieretsafdelingen



Stine Krone Christensen

Bilag 1

Kommissorium for Udvalget om Forældremyndighed og Samvær

1. Baggrunden for nedsættelsen af udvalget

Den 1. januar 1996 trådte nye regler om forældremyndighed og samvær i kraft, jf. lov nr. 387 af 14. juni 1995 om forældremyndighed og samvær. Bag lovændringen lå et ønske om at gøre reglerne på området mere tidssvarende, så de passede til familiernes ændrede struktur i samfundet, og således at de sikrede barnets kontakt til begge forældre, også når disse ikke bor sammen.

Denne udvikling er siden fortsat. Reglerne om fælles forældremyndighed ved separation og skilsmisse blev ændret den 1. januar 2002, således at forældrene fortsætter med at have fælles forældremyndighed over deres barn efter separationen eller skilsmissen, medmindre en af dem ønsker det fælles ansvar ophævet. Den 1. juli 2002 blev det muligt for ugifte forældre – på samme måde som gifte forældre – automatisk at få fælles forældremyndighed samtidig med, at faderskabet til deres barn registreres.

Også barnets kontakt med den forælder, det ikke bor sammen med, har fået en anden karakter. Mange børn bor i dag på skift hos forældrene, og hyppigheden og omfanget af samværet er øget i forhold til tidligere.

Samtidig er udviklingen i de senere år også gået i retning af i højere grad, bl.a. gennem børnesagkyndig rådgivning og konfliktmægling, at sætte forældrene i stand til selv at finde løsninger på deres eventuelle problemer frem for at bede myndighederne om at træffe afgørelse herom. Som eksempel på dette kan nævnes, at der den 1. oktober 2004 kom nye regler om ændring af samvær. Forældrene kan herefter ikke længere få myndighederne til at tage stilling til samværs-spørgsmål af mere detailpræget karakter, men henvises til selv at søge disse løst indbyrdes, eventuelt gennem rådgivning og mægling.

Også barnets rolle i sagerne er blevet styrket. Børn høres i langt højere grad end tidligere, når myndighederne skal træffe afgørelse om forældremyndighed og samvær. Dette blev bekræftet ved en lovændring, der trådte i kraft den 1. januar 2002. Det fremgår nu udtrykkeligt af lov om forældremyndighed og samvær, at også børn under 12 år skal høres, hvis barnets modenhed og sagens omstændigheder tilsiger det. Børnene skal også tilbydes børnesagkyndig rådgivning, og i nogle statsamter er der oprettet børnegrupper, hvor børn kan tale med andre børn om de problemer, de har, når deres forældre er gået fra hinanden.

Uanset denne udvikling har reglerne og praksis på forældremyndigheds- og samværsområdet i de senere år været genstand for kritik. Det er blevet anført, at lovgivningen i højere grad skal tage udgangspunkt i hensynet til barnet og ikke i hensynet til forældrenes behov. Det enkelte barn skal have en mere fremtrædende rolle. Selvom myndighederne i vidt omfang hører børn under 12 år, skal 12 års aldersgrænsen i loven ophæves, og det skal præciseres, at alle børn har ret til at blive hørt, medmindre de ikke har den nødvendige modenhed hertil. Børneperspektivet fremgår i øvrigt ikke tilstrækkeligt tydeligt af lovreglerne og kommer heller ikke klart nok til udtryk i myndighedernes praksis. Særligt i forhold til reglerne om forældremyndighed er det blevet anført, at disse ikke altid sikrer barnet et ligeværdigt samvær og dermed barnets krav på begge sine forældre. Det er endvidere blevet kritiseret, at forældre – især fædre – der fuldt ud er egnede til at tage sig af deres børn, fratages forældreansvaret, når der anlægges retssag om ophør af fælles forældremyndighed. Samtidig har det vist sig, at bestemmelserne om samværschikane i praksis ikke hindrer, at en forælder kan opleve uberegtiget at blive afskåret fra at have kontakt med barnet. Det er dog også blevet anført, at det kan være direkte skadeligt for et barn at blive udleveret til en forælder med bistand af fogedretten efter retsplejelovens regler om tvangsfuldbyrdelse af samvær og forældremyndighed.

På den baggrund har Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender besluttet at nedsætte et udvalg, der skal overveje, om reglerne om forældremyndighed og samvær er tidssvarende, og om de i tilstrækkelig grad sikrer varetagelsen af barnets interesser og behov.

2. Udvalgets opgaver

Udvalget skal overveje nedenstående dele af forældremyndigheds- og samværsområdet. På de områder, hvor udvalget finder behov for ændringer, anmodes udvalget om at udarbejde lovudkast og fremkomme med forslag til ændringer af administrativ praksis.

Udvalget skal således ikke foretage en fuldstændig revision af lov om forældremyndighed og samvær, da en række områder allerede har været genstand for revision de senere år.

Arbejdet i udvalget skal tilrettelægges sådan, at det kan afsluttes inden udgangen af marts 2006.

2.1. Forældremyndighed

Efter lov om forældremyndighed og samvær kan den ene forælder altid kræve, at den fælles forældremyndighed bringes til ophør. Er forældrene uenige om, hvem der skal have forældremyndigheden alene, træffes afgørelsen herom af retten. Selv om dommeren anser begge forældre for egnede til at tage sig af barnet, skal forældremyndigheden i dag placeres hos den ene forælder, der herefter kan træffe alle afgørelser om barnets personlige forhold uden at inddrage den anden forælder. Den pågældende forælder kan f.eks. flytte barnet til udlandet, uden at den anden forælder kan modsætte sig dette.

Udvalget skal overveje, om der bør indføres udgang for domstolene til at bestemme, at forældre fortsat skal have fælles forældremyndighed over deres barn, selv om en af dem ønsker at få den fælles forældremyndighed bragt til ophør og få forældremyndigheden over barnet alene, herunder om en sådan forældremyndighed kan fungere i praksis. Det skal i den forbindelse overvejes, om den fælles forældremyndighed kun skal kunne bringes til ophør, såfremt særlige hensyn taler herfor, herunder hvad der er bedst for barnet. Hvis udvalget mener, at der bør indføres mulighed for at bestemme, at forældrene fortsat skal have fælles forældremyndighed, skal udvalget fremkomme med forslag til, hvordan forældrenes tvister om barnet kan løses. Det skal bl.a. overvejes, om myndighederne skal kunne træffe afgørelser om enkeltspørgsmål, som f.eks. om hvor barnet skal bo, om samtykke til flytning med barnet til andre dele af landet eller til udlandet samt om skolegang, religiøse forhold eller fritidsaktiviteter. I relation til spørgsmålet om barnets bopæl kan det overvejes, om det skal være muligt at træffe afgørelse om "delt bopæl". Dette skal ses i lyset af, at det er antaget, at der ikke i lov om forældremyndighed og samvær er hjemmel til at bestemme, at barnet skal have samvær med den ene forælder halvdelen af tiden. Samtidig skal udvalget også overveje, om der i disse situationer bør være regler om forældrenes adgang til på egen hånd at træffe beslutninger om barnets forhold.

Udvalget skal i øvrigt overveje, om lovens udtryk "forældremyndighed" er tidssvarende og dækkende i forhold til sit indhold.

2.2. Samvær

Efter § 16 i lov om forældremyndighed og samvær skal et barns forbindelse med begge dets forældre søges bevaret ved, at den, der ikke har barnet boende, har ret til samvær med barnet. Hvis forældrene ikke kan blive enige om samværet, træffer statsamtet efter lovens § 17 afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet. Afgørelsen træffes efter, hvad der er bedst for barnet. Statsamtet kan afslå at fastsætte samvær, hvis det er påkrævet af hensyn til barnet.

Som anført i pkt. 1 har reglerne om samvær givet anledning til en del kritik. Det er blevet anført, at reglerne ikke tilstrækkeligt tydeligt giver udtryk for, at samværet skal fastsættes med udgangspunkt i hensynet til barnet og ikke i forældrenes behov. Samtidigt er det blevet påpeget, at det er vanskeligt at få ophævet et samvær, og at nogle samværsager har et meget langt forløb, der kan være til skade for barnet, inden samværet alligevel ophæves til sidst.

Udvalget anmodes derfor om at overveje, hvordan reglerne om samvær kan udformes, så det er utvivlsomt, at det ved fastsættelse af samvær alene vurderes, hvad der er bedst for barnet. Reglerne skal således tage udgangspunkt i barnets ret til samvær med dets forældre. Samtidig skal udvalget overveje, om der er behov for at foretage ændringer af regler og administrativ praksis for afslag på samvær, således at det også her tydeliggøres, at det afgørende er, hvad der er bedst for barnet. I den forbindelse skal udvalget overveje, om myndighedernes muligheder for at foretage de fornødne undersøgelser af samværsager kan styrkes bl.a. med henblik på at fremme sagsbehandlingen mest muligt, således at meget lange sagsforløb undgås.

Samtidig skal udvalget undersøge, om samvær med mindre børn kan tilrettelægges på en mere hensigtsmæssig måde.

I lyset af dette skal udvalget også tage stilling til, om reglerne i lov om forældremyndighed og samvær § 18 om anden kontakt end samvær er tidssvarende.

I forbindelse med udvalgets overvejelser om samvær skal spørgsmålet om en eventuel adgang til at træffe afgørelse om "delt bopæl" endvidere inddrages.

Der er ikke i dag adgang til at fastsætte samvær mellem barnet og andre personer, der har nær tilknytning til barnet, f.eks. stedforældre, bedsteforældre eller søskende. Lovgivningen i en række europæiske lande giver en sådan mulighed for at fastsætte samvær. Haag 1996-udvalget, der skal udarbejde forslag til de lovændringer, der er nødvendige for, at Danmark kan ratificere Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om jurisdiktion, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde om forældreansvar og beskyttelsesforanstaltninger i forhold til børn, skal efter sit kommissorium af 18. december 2003 også overveje, om der bør indføres regler om barnets samvær med andre end dets forældre. Da Haag 1996-udvalget endnu ikke har påbegyndt overvejelserne herom, er det besluttet i stedet at overlade til forældremyndigheds- og samværsudvalget at overveje dette spørgsmål. I tilknytning hertil skal udvalget overveje, om Danmark bør til-

træde Europarådets konvention af 15. maj 2003 om kontakt med børn, da denne konvention indeholder en bestemmelse om samvær mellem børn og andre personer end deres forældre.

Samtidig kan det overvejes, om der bør gives barnet adgang til at få kontakt med en forælder, der ikke selv ansøger om kontakt.

Spørgsmålet om tvangsfuldbyrdelse af samvær gennem fogedretterne har som omtalt i pkt. 1 været genstand for kritik. Justitsministeriets Forskningsenhed udgav i maj 2004 en rapport om fogedretternes praksis i samværs- og forældremyndighedssager. Bl.a. i lyset af denne rapport bør udvalget overveje, om der er behov for at ændre reglerne om tvangsfuldbyrdelse af afgørelser om forældremyndighed og samvær. Såfremt udvalget foreslår, at domstolene fortsat skal medvirke ved tvangsfuldbyrdelse, skal udvalget overveje, på hvilken måde børnesagkyndige skal medvirke under sagens behandling. Det fremgår af rapporten, at langt de fleste af sagerne har et ukompliceret forløb, hvor størstedelen ser ud til at løse sig selv ved fogedens blotte tilstedeværelse eller allerede som følge af, at den forurettede part har taget kontakt til fogedretten. Det kan ikke udelukkes, at nogle forældre chikanerer samværet og først udleverer barnet til samvær, når den anden forælder kontakter fogedretten.

Hindring af gennemførelse af samværet uden grund kan tillægges betydning, når retten skal træffe afgørelse i en sag om overførsel af forældremyndigheden fra den ene forælder til den anden, jf. lov om forældremyndighed og samvær § 12, stk. 2 og § 13, stk. 1. Afgørelsen om overførsel af forældremyndigheden træffes dog ud fra en samlet vurdering af, hvad der anses bedst for barnet. Bestemmelsen er i retspraksis kun sjældent tillagt selvstændig betydning.

Udvalget bør overveje, om der er behov for at ændre reglerne om samværschikane, eller om der i øvrigt bør tages initiativer, der kan sikre barnets kontakt med en forælder, når bopælsforælderen uden grund hindrer samværet.

2.3. Inddragelse af barnet og styrkelse af børneperspektivet i forældremyndigheds- og samværsspørgsmål

Efter § 29 i lov om forældremyndighed og samvær skal der – når et barn er fyldt 12 år – finde en samtale sted med barnet, før der træffes afgørelse om forældremyndighed eller samvær. Samtalen kan dog undlades, hvis den må antages at være til skade for barnet, eller hvis samtalen er uden betydning for sagens afgørelse. Er barnet under 12 år, skal der afholdes en sådan samtale, hvis barnets modenhed og sagens omstændigheder tilsiger det.

I visse sociale sager skal der efter § 58 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som udgangspunkt altid afholdes en samtale med barnet, inden sagen afgøres. Samtalen kan undlades, i det omfang barnets modenhed og sagens karakter i afgørende grad taler mod gennemførelse af den. Udvalget bedes fremkomme med forslag til, hvordan høringsreglerne i lov om forældremyndighed og samvær kan tilpasses høringsreglerne i den sociale lovgivning.

Herudover skal udvalget overveje, hvordan samtaler med børn kan gennemføres bedst muligt. Samtidigt skal udvalget tage stilling til, hvordan myndighederne skal behandle og eventuelt videreformidle de oplysninger, som barnet fremkommer med under en samtale.

Udvalget skal vurdere, hvordan børneperspektivet i forældremyndigheds- og samværsspørgsmål kan styrkes yderligere, herunder ved inddragelse af børnesagkyndig rådgivning af både børn og forældre så tidligt som muligt i forløbet.

Det skal endvidere overvejes, om der er grundlag for at tillægge større børn en mere selvstændig rolle end i dag, f.eks. i relation til partsstatus, klageadgang og mulighed for selv at rette henvendelse til myndighederne.

3. Udvalgets arbejde i øvrigt

I lyset af traditionen for samarbejde og harmonisering mellem de nordiske lande på det familieretlige område bør udvalget i sit arbejde inddrage udviklingstendenserne i de øvrige nordiske lande. Disse er senest beskrevet af Svend Danielsen i "Nordisk Børneret II, Forældreansvar, Et sammenlignende studie af dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk ret med drøftelser af harmoniseringsmuligheder og reformbehov" (Nord 2003: 14, udgivet foråret 2004).

Udvalget skal i sit arbejde også inddrage FN's konvention om barnets rettigheder og afrapporteringerne fra FN's Børnekomité samt Den Europæiske Menneskeretsdomstols praksis i sager om forældremyndighed og samvær mv.

Samtidig kan udvalget inddrage de rapporter og undersøgelser, der de senere år er udarbejdet på forældremyndigheds- og samværsområdet, ligesom udvalget kan indhente statistiske oplysninger mv.

Udvalget kan efter behov afholde møder med berørte myndigheder og organisationer, der ikke er repræsenteret i udvalget.

Frederiksberg den 11.4. 2012

Til Ligebehandlingsnævnet

Vedrørende j.nr. 7100301-12

Klage over manglende kønsmainstreaming i forbindelse med lovarbejdet i relation til forældreansvarsloven – i krafttrådt 2007.

Tak for mail af 26. marts 2012 og høringsbrev i forbindelse med det svar, som Ankestyrelsens Familieretsafdeling har sendt til nævnet den 8. marts 2012 i anledning af vores klage.

I sit svar henviser Familieretsafdelingen til lovforslag nr. L 133 til forældreansvarsloven, og det oplyses i den forbindelse, at der blev foretaget en ligestillingsvurdering, jf. det citerede afsnit i skrivelsen af 8. marts 2012.

Vi er bekendt med det nævnte afsnit i forhold til lovforslaget, men finder imidlertid ikke indholdet viser, at der er gennemført de undersøgelser, som udgør en kønsmainstreaming.

Vi henviser i den forbindelse til de mainstreamingsværktøjer, som fremgår på www.lige.dk

På hjemmesiden står blandt andet følgende:

"Mange lovforslag er relevante at ligestillingsvurdere. Som udgangspunkt er lovgivningen kønsneutral. Det er imidlertid ikke det samme, som at virkningerne af en lovgivning ikke kan få større betydning for det ene køn frem for det andet. Derfor skal man være bevidst om kønsaspektet fra starten, og oplysninger om konsekvenserne af loven bør indgå i beslutningsprocessen. Kun på den måde er det muligt at have et billede af, hvordan et lovforslag vil påvirke borgerne.

I Finansministeriets vejledning af maj 2005 om konsekvensanalyser indgår en vejledning om ligestillingsvurdering af lovforslag. Samtidig fremgår det, at væsentlige konsekvenser skal beskrives i lovbemærkningerne.

For alle lovforslag er det relevant at vurdere hvilke grupper, der vil blive berørt af lovforslaget og på hvilken måde. Lovforslagets konsekvenser for levevilkårene for grupper af mennesker m.h.t. f.eks. økonomi, sundhed, arbejdsmarkedstilknytning, uddannelse osv. kan meget vel være forskellige for kvinder og mænd. Det kræver viden om mænds og kvinders vilkår og situation på det område, som loven handler om."

På samme hjemmeside står endvidere:

"Foretag en relevanstest.

I princippet kan man ligestillingsvurdere alle forslag. Men foretag en indledende "relevanstest", før du kaster dig over ligestillingsvurderingen.

Første fase i arbejdet er at undersøge, om der overhovedet er relevante kønsaspekter af det nye lovforslag. I denne fase er grundlæggende data og statistik afgørende. Men det er mindst ligeså afgørende at stille sig selv de rigtige spørgsmål:

Hvem er målgruppen for lovforslaget, og kommer lovforslaget til at påvirke hverdagen for en del/dele af befolkningen?

Er der forskel på kvinder og mænds vilkår og tilværelse på dette område, og hvordan gør det sig gældende (er der forskellige rettigheder, normer, deltagelse mv.)?

Hvis svaret på et af spørgsmålene er "ja", så er der brug for en ligestillingsvurdering."

Som det kan ses, må Familiestyrelsen ligesom lovgiverne og resten af Folketinget have misforstået, hvad en kønsmainstreaming går ud på.

Det nærmere indhold i begrebet "kønsmainstreaming" er også beskrevet i bogen "Andersen & Nielsen: "Mainstreaming i juridisk perspektiv", DJØF 2007.

I forbindelse med den gennemførte lovproces ses der ikke at være foretaget en dataindsamling og ej heller analyser, som er sædvanlige ved kønsmainstreaming. Der blev ikke taget højde for om lovforslaget medførte direkte eller indirekte forskelsbehandling.

Den ene sides tekst, som Familiestyrelsen betegner som en ligestillingsvurdering, er en vurdering som drejer sig om, hvorvidt der sker en ligestilling af forældrene i forhold til barnet. Ikke hvorledes lovgivningen påvirker henholdsvis gruppen af kvinder og gruppen af mænd samt ikke, hvorledes børnene berøres i den forbindelse.

I relation til forældreskab og kønnede forhold må det bemærkes, at det ikke altid vil give mening alene at tale om ligestilling af mænd og kvinder, henset til at mænds og kvinders andel i reproduktionen er forskellig. Biologien har betydning for reproduktionskæden, og dermed for det livsløb som gruppen af kvinder og gruppen af mænd har.

Det er for eksempel bemærkelsesværdigt, at små børns tilknytning til moderen ikke er et område, som er berørt i den af Familiestyrelsen betegnede ligestillingsvurdering, da psykologisk teori fastslår, at små børn har forskellig relation til henholdsvis en mor og en far, og at en forstyrrelse af barnets tilknytningsproces kan få betydning for, hvorvidt en normaludvikling kan imødeses.

Da de anbefalede analyser ikke er gennemført, er der stor risiko for, at lovgivningen har baseret sig på myter, da der florerer mange af sådanne inden for netop kønnede felter. Disse myter forsøges der i den videnskabelige verden gjort op med ved at tilbagevise myterne ud fra fakta, og ligeledes gøres en indsats for at bevidstgøre aktører på feltet om forekomsten af myterne.

Der henvises i den forbindelse til det videnskabelige værk af advokat Barry Goldstein m.fl.

<http://www.civresearchinstitute.com/toc/DVAC%20TOC.pdf> og de vedlagte udskrifter om nogle af myterne indenfor netop dette omhandlede kønnede felt, som klagen vedrører. Myterne ses ligeledes på Internettet via dette link: http://leadershipcouncil.org/docs/ABA_custody_myths.pdf

Efter vores opfattelse betyder de manglende analyser, at der skete og fortsat sker en sløring af de ulykkelige konsekvenser, som loven afstedkommer for navnlig børnene og kvinderne.

Konsekvenserne af lovændringerne blev ikke vist åbent, men gemt i en retorik om barnets perspektiv.

Vi fastholder derfor klagen og de fremsatte klagepunkter og beder Ligebehandlingsnævnet foretage en undersøgelse af forholdene. Af hensyn til den pågående revision af loven beder vi endvidere om, at der træffes en så hurtig afgørelse i sagen som muligt.

Med venlig hilsen

Pia Deleuran og Bente Holm Nielsen

Ps. I forhold til netop fremlagte lovforslag til ændring af den nuværende forældreansvarslov er det vores bekymring, at der heller ikke dér er lagt op til en grundig kønsmainstreaming med udgangspunkt i reelle problemstillinger. For at det kan ske overbevisende, må statistiske oplysninger fra både før og efter 2007-loven anvendes. Har Ligebehandlingsnævnet en mulighed for at vejlede om kravene til lovprocessen i forhold til de kønnede dynamikker vil det være formålstjenligt.